

ROMANIAN A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1 ROUMAIN A: LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 RUMANO A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 8 May 2013 (morning) Mercredi 8 mai 2013 (matin) Miércoles 8 de mayo de 2013 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is [20 marks].

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est [20 points].

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es [20 puntos].

Elaborați o analiză literară orientată pentru **un** singur pasaj. Răspunsul dumneavoastră trebuie să țină cont de ambele întrebări ajutătoare.

1.

10

15

20

25

30

Eu cred că toate păcatele noastre izvorăsc dintr-o cauză unică: lipsa de pudoare, de simț moral la clasa conducătoare.

Acesta este rezultatul unei educațiuni predicate și neîntemeiată pe exemple sănătoase. De aici acea nepotrivire generală între vorbe și fapte, un bolșevism moral care ne scutură de multă vreme și, ce e mai trist, amenință să fie fără leac. Am pierdut liberul nostru arbitru, denaturăm totul: devenim furioși până la nebunie sau generoși până la prostie. În drum spre casă luăm la palme un birjar care refuză să ne ia în trăsură și câțiva pași mai încolo asmuțim lumea asupra unui gardist care se luptă cu un pungaș ce nu se dă prins.

Am pierdut sensul vorbelor și relativitatea faptelor. Exagerăm aprecierile și termenii. Ne întâlnim însă întotdeauna într-un elan înduioșător la antipodul moralei: un casier care fură nu-și zboară creierii, sigur fiind că va fi achitat ca fiind prea tânăr, împovărat de copii, sau prea bătrân. Un general grav și bine acuzat circulă în uniformă, cu pieptul constelat de decorațiuni, în mijlocul indiferenței generale.

Când un spion, un dezertor sau un trădător mai scuturat este adus la judecată, toate somitățile baroului defilează la bara justiției, unde ca niște flașnete obosite cântă pe aceeași coardă incompetența magistraturii.

În chestiuni care interesează societatea întreagă, lumea noastra se împarte în două tabere: una care n-are nici o părere și alta, mai periculoasă, care e de părerea tuturor. Între aceste două tabere cresc ca între două straturi de pământ prielnic ciupercile politice și pescuitorii în ape tulburi. O societate care nu se inspiră din sentimente patriotice nu numai ca nu se ridică, dar rămâne fără apărare. Ea este la discreția pamfletarilor și a oamenilor buni de gură. Nimic nu se cucerește cu nimic și o idee rămâne o idee, dacă nu este însoțită de o sforțare, de un sacrificiu. Patriotismul zgomotos nu este un patriotism curat. Politicienii gălăgioși de la noi, guvernanții care exploatează puterea ce dețin de la oligarhii asupritoare au devenit proxeneții patriotismului, pe care-l prostituează cui oferă mai mult.

Idealul feciorilor de boieri nou-nouți, de boieri ai banului, este să se scuture de orice obligațiuni către țară. Au petrecut fără nici o grijă în momentele tragice și se veselesc în aceeași dispoziție în cele solemne de astăzi. În special, capitala e plină de epicureeni.

Era natural: onoarea scade într-o societate hipnotizată de valoarea banului. Onoarea și banul duc o căsnicie foarte rea; între ei este lupta pentru supremație: cine trebuie să comande, banul sau onoarea. interesul sau datoria?

Când într-o asemenea societate oamenii nu sunt călăuziți decât de dorința de a trăi bine cu orice preț, decadența morală nu întârzie să-i cuprindă în mijlocul satisfacției prosperității materiale.

Gheorghe Brăescu, Spovedanie (1919)

- (a) Prin ce mijloace stilistice construiește autorul o societate a extremelor și exceselor?
- (b) Ce rol are prezența persoanei I în narațiune?

2.

Iar când, sfioasă umbră, prin ceața rece-a serii Purtându-ți trista taină, de gânduri chinuit, Târziu te vei întoarce, înfrânt și istovit, Spre casa părăsită în văile uitării,

- 5 Tu, cel ce-ai cules floarea spinoasă-a-nstrăinării Şi-a ei mireasmă-amară cu patimă-ai sorbit, La-ndemnul Amintirii ce-n prag ţi-a răsărit, Nu te lăsa ca pradă să cazi înduioșării
- Zadarnice. Respinge deşarta-i mângâiere 10 Şi oricât de adâncă ar fi a ta durere, Trufia nu ți-o pierde, rămâi nepăsător,

Nu te opri, nu plânge, și dacă-ți stau morminte În drum, treci peste ele, înăbușe-al tău dor, Și-n neagra noapte pleacă, cu fruntea sus-nainte.

Mateiu Caragiale, Întoarcerea învinsului (1928)

- (a) Comentați asupra efectelor contrastului, așa cum este utilizat acesta în poem.
- (b) Cum apare în poem reprezentată singurătatea și cu ce efecte estetice?